

مرگ یک بانوی هنرمند

ایرن زازیانی از برجسته ترین بازیگران زن
سینمای پیشی از انقلاب ۱۳۵۷ بود

مرگ یک بانوی هنرمند
شرح در صفحه ۱ و ۲

او در پیش از ۳۰ فیلم سینمایی نقش ایفا کرد و برخی اورا نخستین ستاره واقعی سینمای ایران می دانستند. این که در سالهای آخر زندگی با بیماری سرطان دست و پنجه نرم می کرد، روز هنرمند مرداد در تهران درگذشت.

پستیدیند.

پافت.
محمد علی جعفری پس از آزادی از زندان تلاش کرد باران نوشین را دور هم جمع کند. او در سال ۱۳۳۵

نمایشنامه 'موتسرا نوشته امانوئل روبلس آخرین نمایشی بود که در تئاتر سعدی تهران به روی صحنه رفت.

ایرن دختری ۱۶ ساله بود که با محمد عاصمی، شاعر و روزنامه نگار جوان و چیگرا ازدواج کرد

تئاتر فرهنگ را به راه انداخت و ایرن را به همکاری دعوت کرد. ایرن از سال ۱۳۳۶ در کنار توران مهرزاد و شهلا ریاحی از بازیگران اصلی تئاتر فرهنگ بود. ورود به سینما

در اواخر سال ۱۳۳۶ ایرن به دعوت دو تن از همکاران پیشین ساخته شاپور قریب و برهنه تا ظهر با سرعت ساخته خسرو هریش از کارهای شاخص او هستند. بازی ایرن در فیلم سینمایی 'محلل' به کارگردانی نصرت کریمی اوج هنرنمایی او بود. ایرن زنی با پیشینه و تربیت ارمنی، در فیلم

در جریان قیام ۲۸ مرداد تئاتر سعدی یکی از اولین اهداف انقلابیون بود که در نخستین ساعات بعد از ظهر به آتش کشیده شد. کارکنان و بازیگران تئاتر به دشواری از محاصره مهاجمان گریختند.

با بسته شدن تئاتر سعدی جمع شاگردان نوشین از هم پاشید برخی از فعالان گروه مانند حسین خیرخواه و حسن خاشع به شوروی گریختند. برخی دیگر، مانند محمد علی جعفری به زندان افتادند. عاصمی نیز به خارج گریخت و پیوند زناشویی او با ایرن پایان

گروه نوشین، بازی ایرن را روی صحنه تئاتر فردوسی دیدند و پستیدیند.

ایرن برای دیدن نوشین به زندان قصر رفت و با کارگردان نامی ایران دیدار کرد. به دنبال تأیید نوشین، دستیار او حسین خیرخواه، مدیر اصلی برنامه های 'تئاتر سعدی' با وثیقه مدیر تئاتر فردوسی، وارد گفت و گو شد و با پرداخت مبلغی، قرارداد ایرن را با تئاتر فردوسی

مرگ یک بانوی

فسخ کرد.

ایرن از آن پس در کنار لرتا و توران مهرزاد، یکی از سه زن اصلی گروه تئاتر سعدی شد.

نوشین پس از یک سال و نیم زندان، به همراه سایر رهبران حزب توده از زندان گریخت. ایرن آخرین دیدار خود را با نوشین چنین بازگویی کند،

پس از فرار سران حزب توده از زندان قصر، در زمانی که نوشین در تهران مخفیانه زندگی می کرد، در یک مهمانی کوچک در منزل آقای خیرخواه من موفق شدم آقای نوشین را ببینم. ایشان به من گفتند 'من خیلی خوشحالم که تو موفقیت، تشخیص من درست بود. همین طور به کارت علاقه داشته باش و کارت را ادامه بده.'

تعطیلی تئاتر سعدی

ایرن دختری ۱۶ ساله بود که با محمد عاصمی، شاعر و روزنامه نگار جوان و چیگرا ازدواج کرد. آنها به تهران مهاجرت کردند و هر دو مصمم شدند به کار تئاتر بپردازند. در زمانی که شمار هنرپیشه های زن در ایران انگشت شمار بود و زنان مسلمان کمتر جرأت می کردند به روی صحنه بروند ایرن ۱۹ ساله بود که به صورت حرفه ای به بازیگری در تئاتر پرداخت.

او نخست در سال ۱۳۲۵ با محمد علی وثیقی، مدیر تئاتر فردوسی در خیابان لاله زار، قراردادی امضا کرد. اولین هنرنمایی او در نمایش 'کارمند شریف' به کارگردانی استغاثیان بود.

'موفقیت من در تئاتر فردوسی به گوش خانم لرتا رسید که قصد داشت در افتتاحیه تئاتر سعدی نمایشنامه 'بایدین خانم و ندرمیر' را اجرا کند. قرار شد خانم لرتا با راهنمایی همسرش آقای نوشین که در زندان قصر بود، این نمایش را کارگردانی کند. بنابراین به آقای نصرت کریمی و (محمدعلی) جعفری مأموریت داد که یک شب به تئاتر فردوسی بیایند و بازی مرا ببینند تا مطمئن شوند آیا حرف هایی که در مورد من می زنند درست است یا خیر.

بایدین سان نصرت کریمی و محمدعلی جعفری، از باران اصلی

<p>گذاشت و زندگی خود را از راه بهداشت و زیبایی پوست تأمین می‌کرد. این بانوی هنرمند سینمای ایران در زمان مرگ ۸۵ سال داشت.</p>	<p>خط قرمز به کارگردانی مسعود کیمیایی بازی کرد، اما هر دو فیلم توقیف شدند. ایرن پس از انقلاب از ادامه کار هنری باز ماند. بازیگری را کنار</p>	<p>ناصرالدین شاه در سریال سلطان صاحبقران ساخته علی حاتمی از کارهای ارزشمند اوست. ایرن پس از انقلاب در دو فیلم جایزه ساخته علیرضا داوودنژاد و</p>	<p>محلل، با ایفای نقش زنی مسلمان و سنتی بازی بی‌تکبری ارائه داد. ایران در برخی از سریال‌های معروف تلویزیون نیز نقش ایفا کرد. بازی او در نقش مهدعلیا، مادر</p>
--	--	--	---